

Sygn. akt III APz 17/12

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Białecka (spr.)
Sędziowie:	SSA Anna Polak SSA Zofia Rybicka - Szkibieli

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy **I. S.**

przeciwko **Miejskiemu Przedsiębiorstwu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w C.**

skarga o wznowienie postępowania w sprawie VI P 35/07 - o ekwiwalent za urlop, wyrównanie wynagrodzenia i odprawę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 29 czerwca 2012 r. sygn. akt VII Pa 18/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Anna Polak SSA Barbara Białecka SSA Zofia Rybicka – Szkibieli

Sygn. akt III APz 17/12

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 29 czerwca 2012r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie I. S. przeciwko Miejskiemu Przedsiębiorstwu (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w C. o ekwiwalent za urlop, wyrównanie wynagrodzenia i odprawę, odrzucił skargę powoda o wznowienie postępowania. W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że powód I. S. wniósł skargę o wznowienie postępowania o sygn. VI P 35/07, zakończonego prawomocnym postanowieniem z dnia 18 kwietnia 2008 roku w przedmiocie umorzenia postępowania z uwagi na przepis art. 182¹ k.p.c. Jako podstawę wznowienia skarżący przywołał przepis art. 403 § 2 k.p.c. Zdaniem powoda w tym samym stanie faktycznym w sprawie o sygn. VI Pa 45/11 Sąd ustalił, że doszło do przejęcia spółki pozwanej w sprawie VI P 35/07 - Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. przez Miejskie Przedsiębiorstwo (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w C. - w trybie przepisu art. 23¹ kodeksu pracy, podczas gdy w zaskarżonym postanowieniu umorzył postępowanie z uwagi na upadłość

pozwanej spółki. Sąd I instancji w zaskarżonym postanowieniu podkreślił, że zgodnie z art. 399 § 1 k.p.c. można żądać wznowienia postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem. Na podstawie określonej w art. 401¹ k.p.c. postępowanie może być wznowione również w razie zakończenia go postanowieniem (§ 2). Natomiast w myśl art. 401¹ k.p.c. można żądać wznowienia postępowania również w wypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego zostało wydane orzeczenie. Ustawodawca dopuszcza możliwość wszczęcia postępowania o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem, przy czym dopuszczenie to ma wyjątkowy charakter i ograniczony zakres. Zaskarżone postanowienie nie zostało wydane w oparciu o akt normatywny uznany przez Trybunał Konstytucyjny za niezgodny z Konstytucją RP, umową międzynarodową po ratyfikacji albo ustawą. Drugim wyjątkiem od zasady wznowiania postępowań zakończonych wyłącznie wyrokiem jest przepis art. 524 § 1 k.p.c. w odniesieniu do spraw nieprocesowych. Z powyższego w ocenie Sądu Okręgowego jasno wynika, że ustawodawca nie przewidział skargi dla postanowienia w przedmiocie umorzenia sprawy z uwagi na upadłość strony. To z kolei oznacza, że wniesiona skarga jest niedopuszczalna i jako taka - stosownie do treści przepisu art. 410 § 1 k.p.c. - podlega odrzuceniu. Według Sądu I instancji z treści złożonej przez powoda skargi nie wynika by mieściła się ona w dyspozycji jednego z tych szczególnych odstępstw od ustanowionej w przepisie art. 399 § 1 k.p.c. reguły. Zdaniem sądu również podana przez skarżącego podstawa wznowienia nie ma charakteru rzeczywistego. Skarżący powołuje się na podstawę ujętą w przepisie art. 403 § 2 k.p.c., jednak wskazany przezeń wyrok, zapadły w sprawie o sygn. akt VI Pa 45/11 nie dotyczy tego samego stanu faktycznego. Między obiema sprawami nie ma przy tym tożsamości stron. Obie sprawy dotyczą, co prawda, tej samej pozwanej spółki, wszelako w innym okresie i w innej sytuacji prawnej i w relacjach z innym - niż powód - pracownikiem. Zdaniem powoda skoro w wyroku wydanym w sprawie VI Pa 45/11 Sąd ustala okoliczność przejścia pozwanej przez inny podmiot w trybie przepisu art. 23¹ kodeksu pracy, czyniąc to po blisko 3 latach od wydania zaskarżonego postanowienia, oznacza to, że postanowienie to opiera się na błędnym stanie faktycznym i błędnej ocenie prawnej. W ocenie Sądu Okręgowego jest to rozumowanie nietrafne albowiem ogłoszenie upadłości pozwanej spółki nie wyklucza możliwości późniejszego przejścia likwidowanego podmiotu w trybie przepisu art. 23¹ kodeksu pracy. Ponadto wskazał, że skutkami wynikającymi z dyspozycji art. 23¹ kodeksu pracy nie są objęci wszyscy pracownicy dawnego zakładu pracy lecz jedynie ci, którzy zostali faktycznie przejęci przez nowy zakład, z uwagi na charakter czy rodzaj świadczonej pracy jak i z uwagi na zakres przejęcia (w całości, czy w części i w jakiej części). Fakt, iż istnienie takiego skutku ustalono wobec powoda występującego w sprawie VI Pa 45/11 nie oznacza automatycznie, że skutek ten wystąpił co do powoda w niniejszej sprawie. Wyrok, na który powołuje się powód nie dotyczy tego samego stosunku prawnego.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł powód, wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości. Podniósł, że umorzenie postępowania na podstawie art. 182¹ k.p.c. było przedwczesne i oparte na błędnych okolicznościach faktycznych i prawnych, iż doszło do upadłości, gdy faktycznie nastąpiło przejście tego przedsiębiorstwa. Ponadto wskazał, że między obiema sprawami zachodzi tożsamość pozwanej spółki i obie mają charakter spraw pracowniczych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie powoda I. S. jest nieuzasadnione.

Przepis art. 399 § 1 k.p.c. stanowi, że w wypadkach przewidzianych w dziale niniejszym można żądać wznowienia postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem. Na podstawie określonej w art. 401¹ k.p.c. postępowanie może być wznowione również w razie zakończenia go postanowieniem. Natomiast z art. 401¹ k.p.c. wynika, że można żądać wznowienia postępowania również w wypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego zostało wydane orzeczenie.

W niniejszym postępowaniu skarżący wnosi o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem i jako podstawy wznowienia nie wskazuje orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego orzekającego o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego zostało wydane zaskarżone orzeczenie.

W myśl art. 410 § 1 k.p.c. sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisanej terminu, niedopuszczalną lub nieopartą na ustawowej podstawie. Postanowienie może być wydane na posiedzeniu niejawnym.

W ocenie Sądu Apelacyjnego w odniesieniu do powyższej skargi istotnie zaistniały przesłanki nakazujące jej odrzucenie w trybie przepisu art. 410 § 1 k.p.c. albowiem, jak wynika z treści przepisu art. 399 § 1 k.p.c., wznowić można tylko postępowanie zakończone prawomocnym wyrokiem. Natomiast wyjątki od tej zasady wymienione w art. 524 § 1 k.p.c. w odniesieniu do spraw nieprocesowych oraz w art. 401¹ k.p.c. nie mają zastosowania w niniejszej sprawie.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny uznawszy również skargę za niedopuszczalną orzekł o oddaleniu zażalenia na podstawie art. 397 § 1 i 2 k.p.c. w związku z art. 385 k.p.c.

Wobec wskazanych wyżej argumentów bez znaczenia pozostają zarówno rozważania Sądu Okręgowego jak i zarzuty powoda dotyczące podstawy wznowienia postępowania albowiem wobec niedopuszczalności skargi z przyczyn omówionych wcześniej, jakiegokolwiek ustalenia odnośnie podstawy wznowienia nie mogły spowodować innego orzeczenia Sądu I instancji niż odrzucenie skargi.

SSA Anna Polak SSA Barbara Białecka SSA Zofia Rybicka - Szkibiel